

KONINKRIJK

LES 42

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) [STILLE TIJDEN] JEREMIA 32, 33, 36 en 37
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Jeremia 32, 33, 36 en 37). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) [GODS BRONNEN] REPETEER SERIE L
----------	---

Repeteer twee aan twee **serie L: "Gods bronnen"**.

(1) Gods aanwezigheid. Hebreëën 13:5-6. Hij heeft zelf gezegd: Ik zal u beslist niet loslaten en Ik zal u beslist niet verlaten. Daarom zeggen wij met goede moed: De Heere is voor Mij een Helper en ik zal niet vrezen. Wat zal een mens mij doen?

(2) Gods Woord. Psalm 119:105. Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad.

(3) Gods kracht. Jesaja 41:10. Wees niet bevreesd, want Ik ben met u, wees niet verschrikt, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met Mijn rechterhand, die gerechtigheid werkt.

(4) Gods wijsheid. Jakobus 1:5. En als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden.

(5) Gods genezing. 2 Kronieken 7:14. en Mijn volk waarover Mijn naam is uitgeroepen, in ootmoed buigt en bidt, en zij Mijn aangezicht zoeken, en zij zich bekeren van hun slechte wegen, dan zal Ik vanuit de hemel horen, hun zonden vergeven en hun land genezen.

4	BIJBELSTUDIE (85 minuten) [DE BRIEF AAN DE ROMEINEN] ROMEINEN 13:1-14
----------	---

Introductie. Romeinen 12 tot 16 benadrukt *de praktijk* en behandelt *praktische heiliging of heiligmaking*. Romeinen 12 leerde de verantwoordelijkheid van de christen ten aanzien van zijn lichaam en verstand (gezindheid) en met betrekking tot allerlei relaties. Romeinen 13 leert de verantwoordelijkheid van de christen ten aanzien van de gezagsinstellingen, vooral de overheid, de relatie tot zijn naaste en de relatie tot de koninkrijken van duisternis en licht.

STAP 1. LEES.	GODS WOORD
<i>Lees.</i> We gaan Romeinen 13:1-14 met elkaar bestuderen. Laat ieder groepslid omstebeurt één vers uit die Bijbelgedeelte voorlezen.	

STAP 2. ONTDEK.	WAARNEMINGEN
<i>Overweeg.</i> WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE IS BELANGRIJK VOOR MIJ? Of: WELKE WAARHEID IN DIT GEDEELTE RAAKT MIJN VERSTAND OF MIJN HART? <i>Schrijf op.</i> Zoek een of twee waarheden in dit Bijbelgedeelte die je begrijpt. Denk erover na en schrijf je gedachten op in je Bijbelstudie notitieboek. <i>Deel.</i> Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt delen wat zij ontdekt hebben. Hierna volgen enkele voorbeelden van ontdekkingen. Waarschijnlijk zullen de groepsleden andere ontdekkingen doen dan deze.	

13:1-7

Ontdekking 1. De verantwoordelijkheid van de christen met betrekking tot de verschillende gezagsinstellingen.

(1) De zeven instellingen van God met betrekking tot gezag en onderwerping.

God heeft zeven instellingen gevestigd waaraan alle mensen op de aarde zich moeten onderwerpen (Romeinen 13:1-2):

God in Christus heeft gezag over allen en alles (1 Korintiërs 11:3; Efeziërs 1:20-23; Kolossenzen 1:18). Hij is de Koning en heeft alle macht en gezag.

De mens heeft gezag over Gods schepping: het land, de bomen, planten en dieren (Genesis 1:28; 2:15-16; Psalm 8:4-8).

De man heeft gezag over de vrouw in de huwelijksrelatie (Genesis 3:16; Efeziërs 5:22-24; Kolossenzen 3:18; 1 Petrus 3:1-6) en in de officiële bijeenkomsten van de gemeente (1 Korintiërs 11:3; 14:33-35; 1 Timoteüs 2:11-14; 3:2-5).

De ouders hebben gezag over hun kinderen die nog onmondig zijn (Efeziërs 6:1-3; Kolossenzen 3:20).

De overheid van een land heeft gezag over zijn burgers (Romeinen 13:3-7; 1 Petrus 2:13-17).

De werkgever heeft gezag over zijn werknemers (Efeziërs 6:5-9; Kolossenzen 3:22-4:1; 1 Petrus 2:18-23).

De oudsten van een gemeente hebben gezag over de leden van de gemeente (Handelingen 20:28; 1 Tessalonicenzen 5:12; Hebreërs 13:17).

God heeft deze zeven gezagsverhoudingen of instellingen met betrekking tot gezag en onderwerping ingesteld. Geen mens mag deze zeven instellingen van gezag veranderen of ertegen ingaan. Alle gezagsrelaties aan welke mensen zich moeten onderwerpen, behalve de eerste, hebben specifieke, maar beperkte verantwoordelijkheden en ook beperkt gezag.

(2) De burgerlijke overheid.

De Bijbel bevat wel degelijk onderricht over de overheden in de wereld. Paulus spreekt hier over de burgerlijke overheid, omdat hij het heeft over “het dragen van het zwaard” en over “het betalen van belastingen en tol”. Dit onderricht is belangrijk omdat alle christenen in de wereld leven onder een of ander burgerlijke overheid.

In de brief aan de Romeinen was dit ook belangrijk, omdat in de Christelijke Kerk te Rome een redelijk groot aantal leden Joodse christenen waren. Veel Joden in de tijd van Paulus zagen uit naar een gelegenheid om het Romeinse juk van onderwerping af te werpen. Zij wilden graag zoals vroeger politiek onafhankelijk zijn. Zij wilden hun eigen koning en eigen regering hebben (Johannes 6:15; 8:33; Handelingen 1:6; 5:36-37). Al gedurende de eerste helft van de eerste eeuw n.C. waren er politieke opstootjes in de stad van Rome. Een Romeinse schrijver, Suetonius, schreef dat de keizer Claudius alle Joden in 49 n.C. uit de stad van Rome had verbannen vanwege aanhoudende Joodse rellen opgehitst door een zekere “Chrestus” (zie Handelingen 18:2). Toen dit bevel werd opgeheven, keerden vele Joden naar Rome terug. In 57 n.C. schreef de apostel Paulus dat christenen zich moeten onderwerpen aan de Romeinse overheid omdat alle gezagsinstellingen van God komen.

13:8-14

Ontdekking 2. De verantwoordelijkheid van de christen met betrekking tot zijn naaste.

Romeinen 13:8-14 leert dat praktische heiliging of heiligmaking bovenal gekenmerkt wordt door de liefde en door leven in het licht. “Een leven van liefde” is als een dagelijks offer met een liefelijke geur aan God (Efeziërs 5:1-2). “Een leven van licht” is uitvinden wat God behaagt, de onvruchtbare werken van de duisternis aan het licht brengen, transparant leven en vrucht dragen dat bestaat uit alle goedheid, gerechtigheid en waarheid (Efeziërs 5:8-14). Omdat het einde van de menselijke geschiedenis en de voltooiing van de verlossing van christenen snel nadert, is heiligmaking een heel serieuze zaak!

STAP 3. VRAAG.

UITLEG

Overweeg. WELK VRAAG UIT DIT BIJBELGEDEELTE ZOU JIJ AAN DE GROEP WILLEN STELLEN?

Laten we proberen zo veel mogelijke waarheden in Romeinen 13:1-14 te begrijpen en vragen te stellen over wat we nog niet begrijpen.

Schrijf op. Formuleer je vraag zo duidelijk mogelijk door gebruik te maken van vraagwoorden (wie? wat? waarom? hoe?) en noteer je vraag in je notitieboek.

Deel. Nadat de groepsleden ongeveer twee minuten de tijd gehad hebben om na te denken en hun vraag op te schrijven, laat ze in de kring rond om de beurt hun vraag oplezen.

Bespreek. Bespreek zo veel mogelijk van deze vragen met elkaar.

De volgende zijn voorbeelden van vragen en aantekeningen die het beantwoorden vergemakkelijken.

13:1-5

Vraag 1. Wat is de verantwoordelijkheid van een christen met betrekking tot gezagsdragers?

Aantekeningen.

(1) Onderwerping aan gezagsdragers die door God ingesteld zijn, is een onderdeel van heiligmaking.

“Je onderwerpen aan de gezagsdragers of gezagsinstellingen” (Grieks: exousiai) is een deel van “de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God” (12:2).

In het Nieuwe Testament hadden de Joden al vragen over *de rechten* van de Romeinse overheid (Matteüs 22:16-17; Markus 12:14; Lukas 20:21-22). De Joden waren geneigd *te roemen* in hun onafhankelijkheid (Johannes 8:33). Ook waren er oproerige bewegingen onder het volk (Handelingen 5:36-37). De seculiere geschiedenis vertelt over de

rusteloosheid van Joden onder het Romeinse juk. De Romeinse keizer Claudius had de Joden al in 49 n.C. uit Rome verbannen, waarschijnlijk als gevolg van hun tegenstand en oproer (Handelingen 18:2).

In het denken van de Romeinse overheid werden de christenen met het Jodisme en dus ook met de Joodse opstanden geassocieerd. Dit schiep een situatie waarin het nodig was elk revolutionaire streven en insubordinatie te vermijden zodat de overheid haar gezag kon blijven uitoefenen. Dit onderricht is ook gekant tegen elk verwrongen idee over “vrijheid” onder christenen, vooral omdat christenen geloven dat ware vrijheid gebondenheid aan het koningschap of heerschappij van de Heere Jezus Christus is. Met het oog op de politieke realiteit in Rome leert Paulus dat de relatie van christenen tegenover de overheid een onderdeel is van heiligmaking!

(2) Onderwerping aan gezagsdragers (of gezagsinstellingen) is niet zonder grenzen.

Eenzijds leert het Nieuwe Testament de verplichtingen van christenen tegenover gezagsdragers. 1 Timoteüs 2:1 zegt dat christenen moeten bidden voor alle mensen die gezagsposities bekleden. Titus 3:1-2 leert dat christenen zich moeten onderwerpen aan de mensen die gezagsposities bekleden door gehoorzaam te zijn, goede werken te doen en niemand te belasteren.

Anderzijds leert het Nieuwe Testament dat de overheden in de wereld dikwijls de christenen vervolgden omdat zij het evangelie verkondigden (en mensen opriepen zich te bekeren, te veranderen) en de arme, hulpeloze en verdrukte mensen hielpen. Daarom moest de Bijbel een duidelijke lijn trekken tussen ongehoorzaamheid aan gezagsdragers die met onrecht heersen en gehoorzaamheid aan gezagsdragers die met recht heersen. Jezus Christus verplichtte christenen tot beide loyaliteiten!

Ongehoorzaamheid aan de overheid wordt in Handelingen 4:19-20 en 5:29 geleerd en gehoorzaamheid aan de overheid wordt in Romeinen 13:1-7 geleerd! Christenen moeten de overheid gehoorzamen in alles wat niet tegen de bevelen of onderwijzing van de Bijbel ingaat. Maar wanneer de overheid zijn bevoegdheid overtreedt en van christenen eist dat zij dingen doen die God verbiedt, of dingen verbieden die christenen bevolen worden te doen, dan moeten christenen de eisen van de overheid op een respectvolle wijze weigeren. Als er een conflict is tussen wat mensen in gezagsposities eisen en wat God beveelt, dan geldt het bevel van de apostel Petrus in Handelingen 5:29, “Men moet aan God meer gehoorzaam zijn dan aan mensen!”

13:6-7

Vraag 2. Wat is de verantwoordelijkheid van de christen met betrekking tot belastingen betalen aan de overheid?

Aantekeningen.

(1) Christenen moeten belastingen betalen aan de overheid.

Omdat mensen in de overheid werken en ook moeten eten en leven, moeten zij financieel ondersteund worden. Zij doen goed aan de onderdanen, geven onderwijs, handhaven de wet en orde en bouwen steden, straten, parken, enz. Zij strijden tegen corruptie en criminelen, straffen de kwaaddoeners en zorgen voor de zieken, de onderdrukten en de armen. De overheid heeft geld nodig om al dit goed te doen. Daarom beveelt God mensen, inclusief christenen, om belastingen te betalen.

Belastingen worden geheven op mensen of op verworven bezittingen (Lukas 20:22-25). Tol wordt geheven op zakelijke transacties, import en export. Het heffen van belastingen en tol door de overheid is niet hetzelfde als het opleggen van lasten door onderdrukkers en tirannen, maar is de juiste deelname van onderdanen aan de taak van de overheid.

(2) Christenen moeten respect tonen aan de overheid.

Christenen hebben de plicht, niet alleen om belastingen en tol aan de overheid te betalen, maar ook om mensen in gezagsposities respect en eer te betonen. Christenen horen respect te tonen aan alle mensen en zeker aan de mensen in gezagsposities wanneer zij hun taken goed uitvoeren.

Maar niet alleen burgers zijn verplicht om de overheid te ondersteunen, te respecteren en te eren, maar ook de overheid heeft de plicht om hun taken uit te voeren in overeenstemming met de wetten en standaarden van God. Geen overheid en geen mens in een gezagspositie heeft de absolute macht, omdat zij allen hun verantwoordelijkheid en gezag van de God van de Bijbel ontvangen! Daarom moeten alle overheden in de wereld en alle mensen in gezagsposities nu al verantwoording afleggen hoe zij hun verantwoordelijkheden (taken) uitvoeren.

Op de laatste oordeelsdag zullen alle mensen verantwoording afleggen voor God: de gezagsdragers in de overheden zullen verantwoording afleggen over hoe zij hun gezag uitgeoefend hebben en de onderdanen zullen verantwoording afleggen over hoe zij zich hebben onderworpen. Alle mensen zullen verantwoording afleggen over de belastingen en tol die zij wel of niet betaald hebben en over het respect en de eer die zij wel of niet getoond hebben.

13:6-7

Vraag 3. Wat is de betekenis van het woord “wet” in de brief aan de Romeinen?

Aantekeningen.

(1) De verschillende betekenissen van het woord “wet”.

Paulus gaf veel onderricht over de wet. Let wel dat Paulus het woord “wet” verschillende betekenissen geeft.

De wet is Gods absolute rechtseis met betrekking tot verlossing en oordeel. De wet is Gods absolute vereiste of voorwaarde voor de gerechtigheid en heiligheid (verlossing) en voor de veroordeling (verdoemenis). Omdat de God van de Bijbel 100% rechtvaardig en heilig is, vereist Hij dat alle mensen 100% rechtvaardig en heilig moeten zijn en dat alle overtredingen 100% veroordeeld en gestraft moeten worden. De rechtseis van God heeft betrekking op de positie van de mens tegenover God.

De wet van God is aan alle mensen in de wereld en in de geschiedenis geopenbaard (Romeinen 1:19-20; 2:14-15). Mensen weten dat wie de wet van God overtreedt, de dood verdient (Romeinen 1:32). Alle mensen zullen geoordeeld worden naar hun werken in het licht van wat zij over de wet van God wisten (Romeinen 2:12). Elk mens leeft in de sfeer waarin de wet van God geldt en betekenis heeft. De wet van God veroordeelt alle mensen als schuldig, stopt elke mond die tegenwerpingen maakt, verklaart de hele wereld doemwaardig voor God en kan onmogelijk iemand rechtvaardigen of verlossen (Romeinen 3:19-20).

De Tien Geboden. De wet van God is Gods absolute vereiste of voorwaarde voor heiligmaking (een heilig leven leiden). Het woord “wet” wordt ook gebruikt om de morele wet of de Tien Geboden aan te duiden en heeft zo de volgende twee functies:

De eerste functie van de morele wet van God is dat die de zonden in de zondige natuur van de mens tot leven wekt (activeert) (Romeinen 7:8-9). Los van de morele wet is de zonde in de zondige natuur van de mens “dood” of onactief. De wet van God openbaart wat recht en wat verkeerd in Gods ogen is. Wanneer een mens bewust de morele wet van God of de Tien Geboden overweegt, komt de zonde in de zondige natuur van die mens tot leven en wordt zeer actief. Dit gebeurt gewoonlijk kort vóór, tijdens en nádat deze mens zich bekeert.

De tweede functie van de morele wet van God is dat die de gerechtvaardigde (verloste) mens (de christen) leert hoe hij het gerechtvaardigde (verloste) leven moet leven, dat wil zeggen, hoe hij het leven van liefde moet leven (Romeinen 13:8-10).

Het Oude Testament. De wet van God bestaat in geschreven vorm in de oudtestamentische geschriften. De wet van God is het Boek van het Oude Testament, omdat het de bijzondere openbaring van God, Zijn woorden, Zijn daden, Zijn wil en al Zijn vereisten bevat. Voorheen hadden alleen de Joden deze bijzondere openbaring van God ontvangen (Romeinen 2:12). Het Oude Testament openbaart al dat de gerechtigheid van God niet door de werken van de wet, maar door geloof (in de Messias en Zijn volbrachte verlossingswerk) verkregen wordt (Romeinen 3:21-22; 4:3-8). Vandaag is het Oude Testament en het Nieuwe Testament beschikbaar voor zowel Joden als niet-Joden.

(2) De indeling van de wet.

De wet kan in drie onderdelen verdeeld worden:

De morele wet. Gods vereisten hoe mensen moeten leven worden in Zijn morele wetten uitgedrukt. Hieronder vallen de Tien Geboden en alle andere morele wetten in de Bijbel. De morele wet blijft geldig gedurende de nieuwtestamentische periode!

De ceremoniële wet. Gedurende de oudtestamentische periode werden Gods vereisten hoe men Hem moest naderen, met Hem om moest gaan, Hem moest aanbidden en dienen in Zijn ceremoniële wetten uitgedrukt. Hieronder vielen de wetten met betrekking tot de heilige mensen (priesters en Levieten), de heilige plaatsen (tabernakel en tempel), de heilige tijden (sabbatten, vastendagen en godsdienstige feestdagen) en de heilige handelingen (de offeranden, de besnijdenis, rein voedsel, de wassingen, de eerstelingen, de eerstgeborenen, de tienden, de vrijwillige gaven). De ceremoniële wetten zijn bij de eerste komst van Jezus Christus *vervuld* (Matteüs 5:17), *opgeheven* (Kolossenzen 2:14) en *afgeschaf*t (Efeziërs 2:14-15). De ceremoniële wetten mogen niet in de Christelijke Gemeente geïntroduceerd worden!

De burgerlijke wet. Gedurende de oudtestamentische periode werden Gods vereisten met betrekking tot het functioneren van het theocratische volk van Israël in de burgerlijke wetten van Israël uitgedrukt. Hieronder vielen de wetten met betrekking tot koningen, rechters, oorlogen, het eigendomsrecht en het strafrecht. Omdat het theocratische koninkrijk van Israël overging in het Koninkrijk van God dat alle volken omvat, zijn de burgerlijke wetten van Israël vervangen door de principes van het koninkrijk van God zoals die geleerd worden in alle gelijkenissen van Jezus Christus en in de Bergrede (Matteüs hoofdstukken 5 tot 7).

13:8-10

Vraag 4. Wat is de verantwoordelijkheid van de christen met betrekking tot zijn naaste?

Aantekeningen. Romeinen 13:8 zegt, “Wees niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld.” De nadruk in dit Bijbelgedeelte is om geen financiële schulden te hebben, maar eerder dat elke christen verplicht is zijn naaste lief te hebben. Romeinen hoofdstuk 13 leert ook dat je naaste liefhebben een onderdeel is van heiligmaking.

(1) Je naaste liefhebben is een voortdurende plicht van een christen.

Liefde wordt niet beschouwd als een schuld die een christen nog niet betaald heeft. Liefde wordt ook niet beschouwd als onophoudelijke schuld die een mens nooit ten volle kan betalen. Paulus herinnert de christen dat de liefde een voortdurende verplichting is.

(2) Je naaste liefhebben is een vervulling van de wet.

“Wie de ander liefheeft, heeft de wet vervuld.” In dit Bijbelgedeelte gebruikt Paulus het woord “wet” in de zin van de morele wet van God die in de Tien Geboden samengevat wordt. Paulus haalt vier van de tien geboden aan. Dit betekent dat de Tien Geboden permanent (voortdurend) relevant voor de christen blijven. Het geeft voorbeelden van wat liefde eigenlijk is. De Tien Geboden leren christenen hoe ze moeten leven, dat wil zeggen, hoe zij de liefde moeten demonstreren en zo God behagen. “Vervulling van de wet” betekent dat zonder de liefde geen enkele wet vervuld kan worden! De Tien Geboden kunnen niet zonder liefde vervuld worden! Alleen door de liefde die God eist en geeft, kunnen de vereisten van God volkomen vervuld worden.

(3) Je naaste liefhebben, betekent niet tegen je naaste te zondigen.

De meeste van de Tien Geboden staan in de negatieve vorm: “U zult niet ...!” (overspel plegen, doden, stelen, vals getuigenis geven, begeren, enz.). Maar de wet van de liefde wordt in de positieve vorm gesteld: “Heb je naaste lief!” Dus heeft de liefde zowel negatieve als positieve aspecten. Je hebt lief wanneer je bepaalde dingen NIET doet en je hebt lief wanneer je bepaalde dingen WEL doet. Terwijl het Oude Testament het negatieve benadrukt – wat christenen niet mogen doen, benadrukt het Nieuwe Testament het positieve – wat christenen wel moeten doen.

De liefde veronachtzaamt nooit de werkelijkheid van de zonde! Een christen kan niet doelbewust doorgaan met zondigen en dan nog liefhebben. 1 Tessalonicenzen 5:22 zegt dat de ware christelijke liefde zich “van elke vorm van kwaad weerhoudt”. Romeinen 13:10 zegt, “de liefde doet de naaste geen kwaad.” De ware liefde zal zijn naaste nooit in enige vorm van seksuele immoraliteit betrekken. De ware liefde zal geen enkel aspect van het leven van zijn naaste vernietigen. De ware liefde zal de bezittingen van zijn naaste niet stelen. En de ware liefde zal niets wat van zijn naaste is, begeren. De Tien Geboden zijn in de negatieve vorm geschreven, omdat de ware liefde nooit de realiteit van de zonde negeert. Ook de ware liefde in 1 Korintiërs 13:4-6 wordt in negatieve termen uitgedrukt, bv. “de liefde is niet jaloeers”, omdat het de werkelijkheid van de zonde niet veronachtzaamt.

(4) Je naaste liefhebben, betekent positieve actie naar je naaste toe ondernemen.

“U zult uw naaste liefhebben als uzelf” is een bevel in de positieve vorm. De ware liefde vermijdt niet alleen de zonde, maar keert het negatieve verbod naar de tegenovergestelde richting ten einde het positieve gebod te vervullen! Bijvoorbeeld, de liefde beschermt op actieve wijze zijn naaste tegen elke vorm van seksuele immoraliteit. De ware liefde bevordert op actieve wijze het fysieke, emotionele, sociale, intellectuele en geestelijke welzijn van zijn naaste. De ware liefde respecteert de bezittingen van zijn naaste. En de ware liefde verheugt zich over alles wat zijn naaste presteert en heeft daar waardering voor. De liefde doet niet alleen de naaste geen kwaad, maar doet de naaste veel goed!

13:13-14

Vraag 5. Wat is de verantwoordelijkheid van de christen met betrekking tot het rijk van de duisternis en het rijk van het licht?

Aantekeningen.

(1) Christenen moeten het beslissende tijdstip kennen.

Romeinen 13:11 zegt letterlijk, “Omdat wij het beslissende tijdstip weten, namelijk dat de tijd om uit de slaap te ontwaken al aangebroken is, is de verlossing nu dichterbij ons dan toen wij tot geloof kwamen.” Het woord “tijdstip” (Grieks: kairos) verwijst naar *de tegenwoordige tijd* in het licht van *de eindtijd gebeurtenissen*. Wij zeggen: “We weten hoe laat het is.” Kijkend naar de huidige gebeurtenissen merken we dat ze jagen naar de eindtijd en de wederkomst van Christus, het laatste oordeel en de vernieuwing van alle dingen op de aarde! En Romeinen 13:12 zegt, “De nacht is ver gevorderd en de dag is nabijgekomen (is bijna aangebroken).” “De dag” die bijna aangebroken is, is de laatste oordeelsdag.

(2) Christenen hebben een verplichting om alles wat met de duisternis te maken heeft af te leggen en alles wat met het licht verband houdt aan te doen.

Volgens de Bijbel is “de tegenwoordige tijd die aan de komende tijd (namelijk, de wederkomst van Christus) vooraf gaat, slecht”. Daarom moeten christenen de tegenwoordige tijd altijd in het licht van de komende tijd beschouwen en heilig leven. Romeinen 13:12 zegt, “Laten wij dus de werken van de duisternis afleggen en de wapens van het licht aandoen.” Het geloof van christenen in de wederkomst van Jezus Christus is de reden waarom zij in heiligmaking

willen groeien. “Bekleed u met de Heere Jezus Christus” wordt op andere plaatsen “bekleed u met de nieuwe mens” genoemd (Efeziërs 4:24). Dus, wij christenen moeten “nee” zeggen tegen de goddeloosheid en de wereldse begeerten en in deze tegenwoordige wereld bezonnen, rechtvaardig en godvruchtig leven, terwijl wij de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker, Jezus Christus, verwachten” (Titus 2:12-13).

STAP 4. DOEN.

TOEPASSINGEN

Overweeg. WELKE WAARHEDEN IN DIT BIJBELGEDEELTE HEBBEN MOGELIJKE TOEPASSINGEN VOOR CHRISTENEN?

Deel en schrijf op. Laten we met elkaar brainstormen en een korte lijst maken van mogelijke toepassingen uit Romeinen 3:1-14.

Overweeg. WELK MOGELIJKE TOEPASSING WIL GOD DAT JE TOT EEN PERSOONLIJKE TOEPASSING MAAKT?

Schrijf op. Als je een persoonlijk toepassing maakt, schrijf het dan op in je Bijbelstudie notitieboek. Voel je vrij deze persoonlijke toepassing met anderen te delen of niet.

(Let wel dat hoewel een waarheid dezelfde blijft, er een heel aantal verschillende toepassingen van deze waarheid mogelijk zijn. Hier volgt een lijst mogelijke toepassingen.)

1. Voorbeelden van mogelijke toepassingen uit Romeinen 13:1-14.

- 13:1. Onderwerp je aan elk van de zeven gezagsinstellingen in de Bijbel.
- 13:1-2. Er zijn boze machten die God niet heeft ingesteld en waaraan christenen zich niet mogen onderwerpen. God laat hun bestaan toe en tolereert hun macht over bepaalde mensen totdat Hij hen uiteindelijk vernietigt. Bijvoorbeeld, de hele wereld (van ongelovigen, goddelozen en onrechtvaardige mensen die de God van de Bijbel, Jezus Christus en christenen haten en tegenstaan) ligt in het boze” (1 Johannes 5:19; Johannes 12:31; 17:14-16). Andere voorbeelden zijn “het beest uit de zee” die Satans antichristelijke overheden vertegenwoordigt, “het beest uit de aarde” die Satans antichristelijke godsdienst en filosofie vertegenwoordigt en “de grote hoer, Babylon, die satans antichristelijke moraliteit vertegenwoordigt (Openbaringen 13; 17 en 19:19-20)
- 13:3. Wees niet bevreesd voor mensen met gezag. Als je vrij van angst wilt blijven, doe dan wat recht is in de ogen van God en in de ogen van de overheden (gezagsdragers) die God ingesteld heeft.
- 13:4. In bepaalde omstandigheden heeft de overheid van een land het recht om het zwaard te hanteren, dat wil zeggen, de doodstraf uit te oefenen en om het land in tijden van oorlog te verdedigen. Niettemin, de reden om het zwaard te hanteren mag nooit willekeurig zijn en ook nooit het Woord van God overtreden.
- 13:6-7. Betaal je belasting en tol aan de overheid. Toon respect en eer aan alle gezagsdragers (mensen in leidende posities).
- 13:8. Christenen zijn verplicht om in alle omstandigheden hun “naaste”, dat wil zeggen, de mens die God op je weg brengt (Lukas 10:25-37), lief te hebben.
- 13:9. Bescherm je naaste altijd tegen elk vorm van seksuele immoraliteit. Bevorder zijn of haar fysieke, emotionele, sociale, intellectuele en geestelijke welzijn.
- 13:9. Bescherm de bezittingen van je naaste. Waardeer zijn verworvenheden en prestaties.
- 13:10. Doe je naaste geen kwaad. Wees vriendelijk en doe hem goed.
- 13:11. Wees waakzaam elke dag, omdat de wederkomst van Christus steeds sneller dichterbij komt.
- 13:12-13. Stop zwelgprijzen en dronkenschap, seksuele immoraliteit en losbandigheid, ruzie en afgun.
- 13:14. Bekleed je met Jezus Christus en met de gerechtigheid en heiligheid die Hij in je plaats voor je verworven heeft. Geef geen aandacht aan je zondige natuur die zondige begeertes in je opwekt.

2. Voorbeelden van persoonlijke toepassingen uit Romeinen 13:1-14.

Als een christen onderwerp ik me aan alle gezagsdragers in zoverre zij niet de bevelen en onderwijs in de Bijbel overtreden. Daarom betaal ik ook belasting en tol en respecteer ik de overheid en leiders van het land.

De Tien Geboden zijn heel belangrijk omdat zij mij leren hoe God wil dat ik leef en mijn naaste praktisch liefheb. Ik vermijd tegen mijn naaste te zondigen, maar zoek voortdurend hoe ik mijn naaste lief moet hebben en goed moet doen.

STAP 5. BID.

REACTIE

BID OM DE BEURT TOT GOD OVER ÉÉN WAARHEID WAARMEE GOD JE AANGESPROKEN HEEFT in Romeinen 13:1-14.

(Reageer in je gebed op iets wat je gedurende de Bijbelstudie geleerd hebt. Oefen jezelf om kort te bidden, bijvoorbeeld door maar één of twee zinnen te bidden. Iedereen in de groep zal verschillende dingen bidden.)

5

GEBED (8 minuten)

**[VOORBEDE]
BID VOOR ANDEREN**

Bid in groepjes van twee of drie mensen. Bid voor elkaar en voor andere mensen in de wereld (Romeinen 15:30; Kolossenzen 4:12).

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe om steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koninkrijk van God te verkondigen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer de Bijbelstudie uit Romeinen 13:1-14 samen met een persoon of een kleine groep mensen.
3. Persoonlijke tijd met God. Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Ezechiël 2, 18, 33 en 34**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. (16) Romeinen 12:16. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Onderricht. Bereid de gelijkenis van “**de talenten**” in Matteüs 25:14-30 thuis voor. Maak gebruik van de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook met je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, je Bijbelstudie en deze opdracht.